

Mirosław Lalak

O przemijaniu w "Panu Tadeuszu", Bogdan Zakrzewski, "Pamiętnik Literacki" z.3 (1985) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/3-4 (101-102), 368

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZAHORSKI Andrzej: Stanisław August w polskiej literaturze dramatycznej. "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza". R. 19: 1984 (wyd. 1985). s. 135-143.

Postać "Króla Stasia" wzbudziła zainteresowanie dramaturgów dopiero na początku XX w. Szerzej omówiono tu sztukę I. Grabowskiego "Król Stanisław August, tragedia w 10 obrazach, rzecz osnuta na tle Kroniki historycznej 1764-1767 roku" (1908). Postać króla pojawiła się później w sztuce Stefana Krzywoszewskiego "Pani Chorażyna" (1918). W 1925 r. Teatr Narodowy w Warszawie uczcił 160 rocznicę utworzenia przez Stanisława Augusta sceny narodowej premierą obrazu literackiego L. Bernackiego i T. Czapelskiego pt. "Obiad Czwartkowy". Po ostatniej wojnie dziejami króla zajął się R. Brandstaetter w dramatach "Król i aktor. Sceny dramatyczne" (1952) oraz "Król Stanisław August" (1956). Ostatnią sztuką teatralną, w której król stanowi jedną z ważniejszych postaci, jest "Polonez" J.S. Sity (1981).

BP/101-102/191

H.G.

ZAKRZEWSKI Bogdan: O przemijaniu w "Panu Tadeuszu". "Pamiętnik Literacki" 1985 z, 3 s. 17-28.

Szkic poświęcony roli czasu i przestrzeni (jako mierze przemijania) w świecie bohaterów poematu. Czas przemijania okazuje się "czasem narodowym", służącym przekazaniu wartości narodowej tradycji "nowym nadchodzącym czasom oraz profecyjnej przyszłości".

BP/101-102/192

M.L.